

forlange angivet, naar han vil have sin Brænding færdig, og det er Alt, hvad man behøver. — Jeg skal forøvrigt tilføie, at det har været taget under Overveielse, og navnlig ogsaa har været sat under Correspondence med samtlige Overtoldinspecteurer, om det skulde være tilraadeligt, ikke som noget Nødvendigt, men som en yderligere Støtte for Opsigtscontrolten, at fastsætte et vist Maximum for den Tid, som det være sig for hver enkelt Brænding eller for flere Brændinger under Et, angives for hver Brændingsact, men det er befundet utilraadeligt; thi, naar en Tidsgrænse skulde have nogen Betydning, saa maatte den sættes saa lidet rundelig, at den virkelig kunde komme til at genere visse mindre fuldkomne Brænderier, navnlig i Kjøbstæderne, og at gjøre en Forskjel imellem Kjøbstadbrænderierne og Landbrænderierne, er fundet i og for sig at være utilraadeligt og navnlig at være i Strid med det Lighedsprincip, som man søger at tilveiebringe i Anledning af alle Slags Brænderier. Det er ogsaa antaget af samtlige Overtoldinspecteurer, at, naar Lovforslaget bliver vedtaget saaledes, som det foreligger, saa vil man være i Besiddelse af de fornødne Midler for at føre Control. Jeg skal endnu bemærke, at det ved Udarbejdelsen af de Endringer, som i denne Henseende forberedes for Hertugdømmet Holsten, og som udgjøre et samlet Hele med Hensyn til Anordning af Inspectionen, hvilket ikke saa godt er muligt i Kongeriget, hvor der til forskjellige Tider er emaneret flere Anordninger om samme Gjenstand, har vist sig, at man vil kunne opnaae en betryggende Control, uden at tilføie en saadan Bestemmelse i selve Loven; derimod er det ganske rigtigt tilfaldet i Instructionsbestemmelserne at optage en Advarsel til Opsynet om, at, naar Vedkommende maatte angive at benytte et længere Tidsrum end 4 Døgn for Brændingsacten, saa skulde deri ligge en Opfordring for Opsynet til at have en særdeles Agtpaaagivenhed henvendt paa ham.

Nothe: Jeg skal ikke forfølge denne Sag videre, da jeg indseer, at den angaaer et saa specielt Spørgsmaal, at den kun vil have en særlig Interesse for meget faa af Thingets Medlemmer. Jeg skal derfor blot indskrænke

mig til den Bemærkning, at jeg troer, Erfaringen om kort Tid vil vise, at den ærede Finantsminister ikke ganske har Ret, naar han troer, at man paa en syldbestigjørende Maade vil være istand til at kontrollere Landbrænderierne efter Lovbestemmelser som de, der ville blive gjældende efter det foreliggende Forslag, thi det vil ikke være muligt, naar man op hæver Beskatningen efter Tid, da at kontrollere disse Brænderier, som man kun sjelden kan faae Leilighed til at besøge uden efter en bestemt Tidsfrist. Jeg skal med et Exempel oplyse dette. En Mand, siger s. Ex., at han vil erlægge Afgift efter en enkelt Brænding, og at denne Brænding skal være færdig efter 6 Dages Forløb. Efter 3 Dages Forløb kommer imidlertid Controlleurerne til hans Brænderi, og der findes da, at han begynder at indmæske. Vedkommende Brændevinsbrænder siger: jeg kan have min Brænding færdig i de 3 Dage, som ere tilbage, men det kan da ikke oplyses, om han ikke i de 3 Dage, som ere forløbne, allerede har fuldført een Brænding, for hvilken han ikke har erlagt Afgift. Jeg troer saaledes ikke, at Controlten kan føres fuldstændigen i den Henseende, men jeg skal, som sagt, ikke nærmere gaae ind paa det. Den ærede Finantsminister og jeg have allerede engang været af en forskjellig Anskuelse med Hensyn til denne Lov, da den var til Forhandling i 1850. Det glæder mig nu, at den høitærede Finantsminister forsaavidt er gaaet ind paa de Betragtninger, som jeg dengang søgte at gjøre gjældende, at han nu slutter sig nærmere til Driftsplanssystemet, end han dengang syntes at være tilbøielig til, og jeg troer ogsaa, at fremtidig Erfaring vil vise, at jeg ikke ganske har Uret i denne Henseende.

Finantsministeren: Ja, den sidste Glæde kan jeg dog ikke ganske unde den sidste ærede Rigsdagsmand, forsaavidt nemlig han af den Erfaring, han har lagt for Dagen ved en tidligere Leilighed, og som jeg dengang ikke skulde have været ganske enig i, vil slutte, at jeg ogsaa for Fremtiden skal faae Uret. Vi vare nemlig netop fuldkommen enige dengang, denne Sag første Gang behandlede, hvorved jeg bemærker, at jeg ved flere Leiligheder, længe førend den ærede Rigsdagsmand fik med disse